

Erich Körner-Lakatos: **Horthy Miklós – Bruchstücke und Ergänzungen**, 554 oldal, ISBN 978 -3 -86991- 408-4
Verlagshaus Monsenstein und Vannerdat OHG, Münster

Könyvismertetés

Mint Szakály Sándor történész-professzor előszavában írja: „Magyarország XX. századi történetében megkerülhetetlen személyiség vitéz nagybányai Horthy Miklós, az ország 1920 és 1944 közötti kormányzója. Életéről számos kisebb írás, dokumentumfilm készült, annak alapos elemzése azonban még várat magára.“

Nos, a magyarszármazású Körner-Lakatos nem véletlenül adta könyvének az alcímet: **Töredékek és kiegészítések**. Ezzel tudomásunkra hozza, hogy egy már meglévő munkát akar részadatokkal megvilágítani. Ez pedig Horthy Emlékiratai. Szakály ezt a kiindulópontot „különösnek“ nevezi... Miért lenne különös? Nem kézenfekvő, hogy az önéletrajzból indulunk ki és ennek az életrajznak lehetőleg minden mozzanatát sok-sok adattal, megvilágítjuk? Vagy inkább induljunk ki a csökött marxista történeti felfogásból, amely a Horthy-korszakot félféudalistának, antiszemitának, nacionalistának bélyegezte meg?

Vagy nem volt minden egyes utódállam (beleértve Ausztriát és Csehszlovákiát is) a feudalizmus továbbéltetője? Az antiszemitizmus csak magyar jelenség volt? Miért nacionalizmus az, ha Nagymagyarország térképét tesszük az iskolás gyermekek elé? Még a 70-es években is támadták a Külföldi Magyar Cserkész Szövetséget, hogy „gyalázatos módon” a Kárpát-medence földrajzát taníttuk a cserkészeknek. Hát hol találjuk a mai Magyarország térképén Segesvárt, a tavaszi hadjárat csatahelyeit, Tamási Áron születési helyét, Rákóczi szarkofágját, stb.? Hát megérthetjük a magyar történelmet, irodalmat és tudományos vívmányainkat, népi kultúránkat a Kárpát-medence földrajza és térképe nélkül?

És ne feledjük el: Horthy egy csonka országot vett át, amely területeinek 71%-át elvesztette, majd minden ásványi kincse, erdőterülete, sok főiskolája – de még a legjobb termőterületei (Dél-Bácska, Bánát) is elvesztek, s maradt a Duna-Tisza közti homok és a tiszántúli szik...

S a román megszállás és vörös terror után sikeresen talpra állította a Maradék-Országot. S ezt még az 1928-as világválság sem rendítette meg. Az új Pengő a világ egyik legerősebb pénze lett, Klebersberg oktatási reformja tette lehetővé, hogy 11 magyar Nobel-díjasunk megszerezhesse tudásának alapjait. Fejlődött az ipar, a fiatal házaspárok FAX-hittel építhették házaikat. A fogyasztási és értékesítési szövetkezetek (Hangya, Futura stb.) virágzó és életképes részei lettek a magyar kereskedelemnek.

Azt sem róhatjuk fel Horthynak, hogy elfogadta a két bécsi döntést. Hát az volt az álmunk, hogy legalább a túlnyomóan magyar lakta területek újra hozzánk tartozzanak. Mint diák én is ott voltam a lelkes tömegben... De azt is megéltem, hogy cserkészparancsnokom – miután az izraelita cserkészcsapatokat betiltották – lemondott tisztségéről... Miután 1944 március 19-én a németek megszálltak minket és bábkormányokat raktak a nyakunkra, kezdődött a zsidók elhurcolása. De Horthy legalább a pestiek nagy részét megmentette.

Aztán jött 1944. október 15-e, amely Horthy letartóztatását és fogságba vetését váltotta ki. Lényeg az, hogy a győztesek Horthyt bántatlanul hagyták.

Körner-Lakatos könyve páratlanul gazdag az adatok pontos közlésében. Összesen 701 német-, magyar és másnyelvű lábjegyzetet találunk a kötetben. Születésétől kezdve, karrierje kiteljesedéséig, személyi tragédiájáig, haláláig, számtalan, talán eddig ismeretlen adatra bukkanunk. Így lehet teljesebb és hitelesebb Horthyról alkotott képünk.

Azon a történészek, vagy történelem-kedvelők számára, akik ezzel a korszakkal foglalkozni akarnak, ez a kötet egy aranybánya. S hozzáteszem: ez a könyv már régen esedékes volt. Mert intenzíven bemutatja Horthyt, a katonát, a kormányzót, de legfőképpen az embert!

Körner-Laktos könyve németnyelvű, s így bátran ajánlhatjuk német és más németül beszélő barátainknak is.

Hinni szeretném, hogy ez a nagyszerű könyv sok magyar könyvtárába belekerül.

2012.03.19., Dipl. Kfm. Klement Kornél